

Vec C-298/23

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

8. máj 2023

Vnútroštátny súd:

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. máj 2023

Žalobkyňa:

Inter IKEA Systems BV

Žalovaní:

1. Algemeen Vlaams Belang vzw, žalovaná v prvom rade
2. S, T, U a V, ako zástupcovia všetkých členov strán bez právnej subjektivity „Vlaams Belang“, alebo „Vrijheidspartij“, žalovaní v druhom rade
3. Vrijheidsfonds vzw, žalovaná v treťom rade

Predmet konania vo veci samej

Žalobou, ktorú 22. novembra 2022 žalobkyňa podala prostredníctvom predvolania na Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Holandskojazyčný obchodný súd Brusel, Belgicko), žiada: 1) aby súd konštatoval, že žalovaní sa používaním označenia IKEA vo svojich materiáloch neoprávnene dopúšťajú porušenia práva žalobkyne k ochrannej známke, 2) aby bol žalovaným pod hrozbou pokuty uložený zákaz používať ochranné známky IKEA a/alebo firemnú identitu (tzv. Corporate Identity) IKEA, 3) aby bol rozsudok, ktorý sa má vydať, uverejnený v tlači v holandskom a vo francúzskom jazyku, na internetovej stránke žalobkyne a na internetových stránkach žalovaných, ako aj 4) aby boli zničené použité materiály, a to všetko vrátane náhrady škody.

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad pojmu „náležitý dôvod“ v zmysle článku 9 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 o ochrannej známke Európskej únie, ako aj článku 10 ods. 2 písm. c) a článku 10 ods. 6 smernice (EÚ) 2015/2436 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, a zváženie práva k ochrannej známke voči základnej zásade slobody (politického) prejavu, vrátane použitia politickej paródie; článok 267 ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

Môže sloboda prejavu, ktorú zaručuje článok 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článok 11 Charty základných práv Európskej únie vrátane zásady slobody politického prejavu a politickej paródie, predstavovať „náležitý dôvod“ na použitie označenia, ktoré je identické so známou ochrannou známkou alebo jej je podobné, v zmysle článku 9 ods. 2 písm. c) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, ako aj článku 10 ods. 2 písm. c) a článku 10 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok?

Aké kritériá musí vnútroštátny súd prípadne zohľadniť pri posúdení rovnováhy medzi týmito základnými právami a aký význam treba pripísať konkrétnym kritériám?

Môže vnútroštátny súd zohľadniť predovšetkým nasledujúce kritériá a/alebo existujú ešte ďalšie kritériá:

- o stupeň, v akom má vyjadrenie komerčnú povahu alebo komerčný cieľ,

- o miera, v akej zohrávajú úlohu konkurenčné motívy medzi účastníkmi,
- o miera, do akej je vyjadrenie vo verejnom záujme spoločensky relevantné alebo podnecuje diskusiu,
- o vzťah medzi uvedenými kritériami,
- o stupeň významu dotknutej ochrannej známky,
- o rozsah neoprávneného použitia, jeho intenzita a systematicita, ako aj miera šírenia podľa územia, času a rozsahu, a to s prihliadnutím na rozsah, v akom to súvisí s posolstvom vyjadrenia,
- o miera, do akej vyjadrenie a okolnosti s ním súvisiace, ako napríklad označenie vyjadrenia a jeho propagácia, ovplyvňujú dobré meno, rozlišovaciu spôsobilosť a imidž uplatnených ochranných známk (,,reklamná funkcia“),
- o miera, do akej vyjadrenie predstavuje vlastný originálny príspevok, a miera, do akej sa vynakladá snaha vyhnúť sa zámene alebo asociácii s dotknutými ochrannými známkami alebo dojmu, že medzi vyjadrením a vlastníkom ochrannej známky existuje obchodné alebo iné spojenie („funkcia označenia pôvodu“), a to aj s ohľadom na spôsob, akým si majiteľ ochrannej známky vybudoval určitý imidž a dobré meno v oblasti reklamy a komunikácie?

Citované predpisy medzinárodného práva a medzinárodná judikatúra

Článok 10 EDLP

Dohovor štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva (ochranné známky a vzory) (ďalej len „DBDV“), článok 2.20 ods. 2 písm. c) a d)

Dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva podpísaný v Paríži 20. marca 1883 (ďalej len „Parížsky dohovor“), článok 10bis ods. 2

Rozsudky ESEp z 1. mája 2011, Faruk Temel v. Turecko, bod 55, zo 14. marca 2013, Eon v. Francúzsko, bod 59, a z 23. apríla 1992, Castells v. Španielsko, bod 43

Rozsudok Súdneho dvora Beneluxu zo 14. októbra 2019, Damn Pérignon (č. A 2018/1/8)

Citované predpisy a judikatúra Únie

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, predovšetkým odôvodnenie 21 a článok 9 ods. 2 písm. c)

Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2436 zo 16. decembra 2015 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok, predovšetkým odôvodnenie 27, článok 10 ods. 2 písm. c) a článok 10 ods. 6

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), článok 11

Rozsudok z 12. novembra 2002, Arsenal Football Club (C-206/01, EU:C:2002:651)

Rozsudok z 23. marca 2010, Google France a Google (C-236/08 – C-238/08, EU:C:2010:159), a návrhy v týchto spojených veciach (EU:C:2009:569)

Rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan (C-467/08, EU:C:2010:620)

Rozsudok z 12. júla 2011, L'Oréal a i. (C-324/09, EU:C:2011:474), a návrhy v tejto veci (EU:C:2010:757)

Rozsudok z 1. decembra 2011, Painer (C-145/10, EU:C:2011:798)

Rozsudok zo 6. februára 2014, Leidseplein Beheer a De Vries (C-65/12, EU:C:2014:49)

Rozsudok z 3. septembra 2014, Deckmyn a Vrijheidsfonds (C-201/13, EU:C:2014:2132)

Rozsudok z 27. februára 2020, Constantin Film Produktion/EUIPO (C-240/18, EU:C:2020:118)

Rozsudok z 8. decembra 2022, Google (Odstránenie údajne nesprávneho obsahu) (C-460/20, EU:C:2022:962)

Citované vnútroštátne predpisy

Článok 1382 Burgerlijk Wetboek (Občiansky zákonník)

Článok VI.104 Wetboek van economisch recht (Hospodársky zákonník)

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

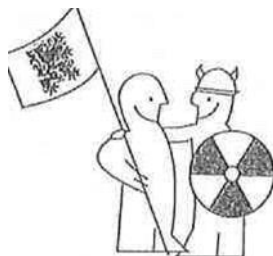
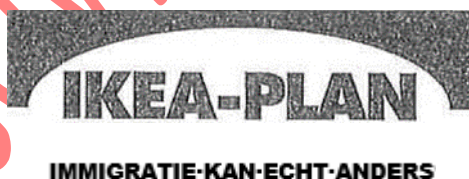
- 1 Vo veci samej ide – podľa názoru žalobkyne – o nedovolené použitie známych ochranných známok IKEA a firemnej identity IKEA stranou Vrijheidspartij v rámci politickej kampane politickej strany. Ide o slovnú ochrannú známku

Beneluxu IKEA, ktorá bola zapísaná dňa 29. januára 1971 pod číslom 503696 pre tovary v triede 20 (nábytok), slovnú ochrannú známku Beneluxu IKEA, ktorá bola zapísaná dňa 12. októbra 1976 pod číslom 615831 pre tovary v triedach 11 (okrem iného osvetlenie), 24 (textil) a 27 (koberce), slovnú-obrazovú ochrannú známku

Beneluxu , ktorá bola zapísaná 27. februára 1987 pod číslom 692230 pre veľmi široký opis tovarov a služieb, ako aj o slovnú ochrannú známku Európskej únie IKEA, ktorá bola 1. októbra 1998 zapísaná pre veľmi široký opis tovarov a služieb. IKEA je verejnosti známa pre nábytkové zostavy, ktoré si zákazník musí zložiť sám podľa návodu. IKEA sa označuje ako „jedna z najznámejších značiek na svete“, čo žalovaná v treťom rade nespochybňuje.

- 2 Švédsko koalíčná dohoda môže podľa Vrijheidsfonds slúžiť ako inšpirácia na nevyhnutnú reformu azylovej a migračnej politiky v Belgicku. Politická strana Vlaams Belang predstavila 14. novembra 2022 svoj plán IKEA tlačí a verejnosti. Názov plánu „Immigratie Kan Echt Anders“ (Imigrácia je v skutočnosti možná aj inak) (skrátene: IKEA) navrhuje podľa tvrdenia žalovanej v treťom rade zábavným a parodickým odkazom na značku IKEA „švédsky balíček“ s imigračnými opatreniami. Podľa žalovanej v treťom rade bol plán v súlade so známymi návodmi IKEA predstavený ako stavebnica IKEA, resp. ako návod s 15 návrhmi, aby sa belgická vláda mohla touto vecou začať okamžite zaoberať.
- 3 Uverejnenie a šírenie plánu sa uskutočnilo týmito spôsobmi:
 1. na tlačovej konferencii, na ktorej osoba S predstavila plány ako „stavebnicu“ švédskeho nábytkárskeho giganta. Na prvej strane elektronickej prezentácie je plán IKEA citovaný v súlade so slovným vyobrazením ochranných známk IKEA, pod ktorým je uvedený názov „Immigratie Kan Echt Anders“:

Plán vymenúva pätnásť politických bodov pomocou (mierne provokatívnych) ilustrácií s postavičkami, ktoré zodpovedajú maskotovi

IKEA, ako aj výraznou modrou a žltou farbou švédskej vlajky a spoločnosti IKEA*:

2. Počas tejto polhodinovej tlačovej konferencie osoba S vysvetlila 15-bodový plán, pričom S – na základe spôsobu (podľa názoru žalovaných mierne humoristického, resp. provokačného) k paródii prináležiaceho použitia označení, ktoré zodpovedajú ochranným známkam IKEA – podľa názoru žalovanej v treťom rade zábavnou formou odkázala na švédsky nábytkársky gigant a na švédsky pôvod plánu. Podľa názoru žalovanej v treťom rade tým bol zdôraznený rozdiel oproti činnostiam švédskeho predajcu nábytku a bolo tým oznámené, že IKEA – samozrejme – nie je nijako zapojená do politického plánu politickej strany ani ho nepodporuje. Osoba S okrem toho, sediac vedľa európskej a švédskej vlajky, o. i. vyhlásila: „*Preto dnes ako Vlaams Belang predstavujeme náš PLÁN IKEA. Náš PLÁN IKEA nie je synonymom Ingvara Kamprada Elmtaryda a Agunnaryd – moja švédčina nie je najlepšia –, čo je skutočná skratka IKEA. IKEA pre nás nesymbolizuje švédskeho výrobcu pekného nábytku, nie, IKEA pre nás znamená: ‚Immigratie Kan Echt Anders‘. ... Belgická vláda môže ‚stavebnicu‘ okamžite uskutočniť. ... Zaujímavé je, že ide o politické opatrenia ... vo Švédsku, ktoré zodpovedajú rámcovým normatívom Európskej únie. To teda znamená, že sa vlastne chceme obmedziť na minimálne kritériá, ktoré nám ukladá Európska únie. To je duch tohto PLÁNU IKEA. ...*“

* Na nasledujúcich ilustráciách je uvedené: „1. OBMEDZIŤ ZLÚČENIE RODINY ... 15. SOCIÁLNU POMOC PRE OSOBY, KTORÉ POŽÍVAJÚ DOPLNKOVÚ OCHRANU, OBMEDZIŤ NA ABSOLÚTNE MINIMUM ...“.

3. Tlačová konferencia a prezentácia boli doplnené o politický plán, ktorý bol viac sformulovaný písomne a je dostupný na internetovej stránke. Tento dokument neobsahuje na IKEA žiadne iné odkazy ako tie, ktoré boli predmetom krátkej prezentácie:

7. GEEN MAXIMALE TERMJN VAN 2 MAANDEN OM ASIELZOEKERS VAST TE HOUDEN

"In een studie zal de Zweedse wetgeving worden getoetst aan de EU-wetgeving, en zullen wetswijzigingen en andere maatregelen worden voorgesteld om de rechten van asielzoekers zoveel mogelijk wettelijk te beperken"⁵³, aldus het Tidö-akkoord.

Een belangrijke beperking naar Europees recht is de mogelijkheid om asielzoekers gedurende een bepaalde periode tijdens de asielprocedure vast te houden⁵⁴. Dit bijvoorbeeld om de identiteit vast te stellen, in geval van risico op onderduiken, omdat er redelijke gronden zijn om te oordelen dat een nieuw asielverzoek werd ingediend om een terugkeerbevel te omzeilen, ... De mogelijkheden en voorwaarden hiertoe zijn op Europees vlak strikt geregeld. Nochtans slaagt de Belgische wetgever erin om nóg strenger te zijn dan strikt gezeten noodzakelijk is op EU-niveau.

De Belgische wetgeving beperkt de termijn waarbij een asielzoeker vastgehouden mag worden namelijk tot maximaal 2 maanden⁵⁵. Deze termijn is meerdere malen verlengbaar tot in totaal maximaal 6 maanden⁵⁶.

Het Europees recht vereist geen strikte maximale termijnen, maar legt enkel op dat de bewaring een zo kort mogelijke termijn dient te beslijten⁵⁷. De maximumtermijnen die de Vreemdelingenwet bevat kunnen dus geschrapt worden.

→ Aanpassen artikel 74/6, §4, vierde tot zesde lid van de Vreemdelingenwet door de maximumtermijn(en) te schrappen en erin te zellen dat het een redelijke termijn moet zijn.

⁵³ Tidö-regeringsakkoord dd. 14 oktober 2022 (n.l.je vertaling).

⁵⁴ Deze redenen zijn bepaald in artikel 8, §3 van de Opvangrichtlijn.

⁵⁵ Artikel 74/6, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁶ Artikel 74/6, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁷ Artikel 9, §1 van de Opvangrichtlijn.

IKEA-PLAN

18

4. O tlačovej konferencii strana informovala na sociálnych médiách.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

4. Vrijheidspartij sa pred súdom vo veľkej časti pripája k tomu, ako ochrannú známku posudzuje žalobkyňa. Jediný dôvod, prečo Vrijheidspartij využíva fakt, že

ochranné známky IKEA sú známe, spočíva v tom, aby svojmu vlastnému posolstvu dodala váhu a zvýšila informovanosť o tomto odkaze a jeho rozšírenie.

- 5 Vrijheidspartij tvrdí, že sa môže odvolať na „náležitý“ dôvod na použitie ochranných známok IKEA.
- 6 Ani jeden z účastníkov konania nespochybňuje, že ide o známe ochranné známky. Žalovaná v treťom rade (Vrijheidsfonds) uznáva, že tieto ochranné známky použila bez súhlasu žalobkyne a spornú kampaň viedla v mene a na účet združenia Vlaams Belang, ktoré nemá právnu subjektivitu, resp. členov jeho predstavenstva.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

7. Právo k ochrannej známke je právo priemyselného alebo duševného vlastníctva, ktoré je uznané ako základné právo a chránené napr. článkom 1 Dodatkového protokolu k EDLP a článkom 17 ods. 2 charty.
8. Právo k ochrannej známke však nie je absolútne. Uplatnenie práva majiteľa ochrannej známky na ochranu jeho špecifických záujmov musí ostať obmedzené na prípady, keď by používanie označenia treťou osobou obmedzilo alebo mohlo obmedziť funkcie ochrannej známky. Tieto funkcie zahŕňajú funkciu označenia pôvodu, investičnú a reklamnú funkciu. V tejto súvislosti vnútroštátny súd odkazuje na rozsudok Google France a Google.
9. Ochrana pred používaním ochrannej známky pre iné druhy tovarov alebo služieb je okrem toho obmedzená aj možnosťou, že sa tretia strana môže dovolávať náležitého dôvodu. Aj keď táto tretia strana má v úmysle (očividne) nečestne využiť popularitu značky alebo dokonca poškodiť dobré meno značky tým, že značku spojí s vyhláseniami, ktoré majú negatívny vplyv na imidž, nie je vylúčené, že tretia strana sa môže odvolať na náležitý dôvod.
10. Tomuto výlučnému právu majiteľa ochrannej známky odporuje sloboda prejavu osôb, ktoré sa údajne dopustili porušenia. Ani táto sloboda nie je absolútna, ale možno ju obmedziť o. i. na ochranu dobrého mena alebo práv iných osôb, predovšetkým okrem iného práv k ochrannej známke.
11. Keď sa sloboda prejavu týka prejavov uskutočnených v kontexte politického diskurzu, ESĽP priznáva najvyššiu možnú úroveň ochrany: *„Sloboda prejavu má mimoriadny význam pre politické strany a ich aktívnych členov, pričom zasahovanie do slobody prejavu politika, najmä ak je členom opozičnej strany, si vyžaduje dôslednú kontrolu [ESĽP].“* Vnútroštátny súd odkazuje v tejto súvislosti na rozsudky ESĽP z 1. mája 2011, Faruk Temel v. Turecko, bod 55, zo 14. marca 2013, Eon v. Francúzsko, bod 59, a z 23. apríla 1992, Castells v. Španielsko, bod 43.
12. Právo k ochrannej známe preto môže byť obmedzené slobodou prejavu a táto sloboda zase môže byť obmedzená právom k ochrannej známke. Vnútroštátny súd

musí navzájom porovnať tieto práva, pričom i) si to vyžaduje objasniť relevantné kritériá a ii) dokonca aj po zvážení všetkých záujmov sú zásahy podľa judikatúry ESLP takmer nemysliteľné.

13. V rôznych zdrojoch (o. i. 21. odôvodnenie nariadenia [EÚ] 2017/1001, 27. odôvodnenie smernice [EÚ] 2015/2436 a rozsudok Constantin Film Produktion/EUIPO, bod 56) sa uznáva, že výhradné práva majiteľa ochrannej známky – a teda „náležitý dôvod“ – treba vykladať tak, že sloboda prejavu sa plne dodržiava. Vyzerá to tak, že aj Súdny dvor sa v rôznych veciach týkajúcich sa ochranných známk prikláňa k extenzívnemu výkladu tejto slobody (pozri predovšetkým návrhy vo veciach Google France a Google, body 102 a 103, a L'Oréal a i., bod 45). Práva priemyselného vlastníctva nemajú automaticky prednosť pred slobodou prejavu. V prípade konfliktov medzi rovnocennými právami platí podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora (pozri rozsudky Padawan, bod 43, a Painer, bod 132) vždy pravidlo, že vnútroštátny súd musí po zohľadnení všetkých okolností konkrétneho prípadu zabezpečiť primeranú rovnováhu. O aké okolnosti pritom ide v rámci náležitého dôvodu a paródie v právnej úprave ochranných známk, to je v tejto chvíli otázka, na ktorú neexistuje žiadna odpoveď.
14. Výklad v rozsudku Leidseplein Beheer a De Vries ponúka návod, pretože podľa tohto rozsudku môže sloboda prejavu (vrátane politickej paródie) rozhodne predstavovať náležitý dôvod. Ďalšie podrobnosti však chýbajú. Preto je nevyhnutná prejudiciálna otázka, pomocou ktorej sa majú zistiť okolnosti, ktoré môže vnútroštátny súd zohľadniť pri posúdení záujmov, ako aj význam pripisovaný konkrétnym kritériám.
15. V teórii práva boli podniknuté snahy navzájom zosúladiť kritériá, ktoré môžu byť zohľadnené pri posúdení existencie primeranej rovnováhy. Kritériami môžu byť: komerčná povaha alebo účel vyhlásenia, verejný záujem, spoločenská relevantnosť a význam zamýšľanej diskusie, rozsah a intenzita škody v dôsledku vyhlásenia, úroveň informovanosti o použitom práve, stupeň šírenia vyhlásenia, otázka, či používanie zbytočne nepoškodzuje dobré meno ochrannej známky, rozsah, v akom sa vyvíja snaha vyhnúť sa zámene.
16. V rozsudku Damn Pérignon (o umeleckej slobode ako náležitom dôvode) sa Súdny dvor Beneluxu rozhodol pre veľmi extenzívny výklad náležitého dôvodu v prospech slobody prejavu. O taký dôvod nejde iba v prípade, ak má tretia strana výslovný úmysel poškodiť majiteľa ochrannej známky. V prípade (umeleckej alebo politickej) paródie v každom prípade chýba výlučný alebo prednostný záujem poškodiť, pretože paródia slúži za normálnych okolností predovšetkým na umelecké alebo politické vyjadrenie. V právnej vede bolo toto rozhodnutie veľmi kritizované a okrem toho tento výklad je zrejme v rozpore s právom Únie, pretože neumožňuje zohľadniť všetky relevantné okolnosti konkrétneho prípadu, lebo rozhodujúcim kritériom je iba úmysel poškodiť.
17. Vnútroštátny súd konštatuje toto:

- V rozsudku Deckmyn a Vrijheidsfonds uskutočnil Súdny dvor extenzívny výklad pojmu paródia: dovolená je aj paródia „s“ dielom (alebo ochrannou známkou). Neexistujú iné kritériá ako kritériá napodobenia diela, s určitými rozdielmi, a zamýšľanej zábavy alebo výsmechu. Na mieste je otázka, či tento prístup k autorským právam treba uplatniť aj na ochranné známky, a ak áno, za akých podmienok.
 - Legislatívne iniciatívy spojené s reformou právnej úpravy ochranných známok v roku 2015 a samotné dôvodové správy zákonov intenzívne zdôrazňujú, že uplatnenie práva k ochrannej známke musí byť v plnom súlade so slobodou prejavu; za akých podmienok, to zákonodarca neobjasňuje.
 - V judikatúre Súdneho dvora vo veciach ochranných známok sa takisto uprednostňuje extenzívny výklad slobody prejavu. Právo k ochrannej známke predstavuje ekonomické poriadkové právo, ktoré nemusí ísť nad rámec toho, čo je nevyhnutné na ochranu funkcií ochrannej známky. Je to vyjadrené v rozsudku Leidseplein Beheer a De Vries: náležitý dôvod nie je nutnosťou, ale týka sa aj subjektívnych záujmov údajného páchatela a hľadania primeranej rovnováhy. Rozsudok neobjasňuje, ktoré kritériá platia v kontexte slobody prejavu.
 - V belgickej judikatúre (ktorej je málo) sa vykladá pojem náležitého dôvodu spravidla (ako nevyhnutnosť alebo pomocou posúdenia alternatív) tak reštriktívne, že to vo svetle judikatúry Únie nemôže mať žiadne opodstatnenie. Je v rozpore s prístupom holandskej judikatúry a vo veľkej miere ju odmieta aj belgická a holandská právna veda. Okrem toho, nevelmi rozsiahla belgická judikatúra bola vydaná pred rozsudkom Damn Pérignon.
 - Ako to vyjadruje právna veda, rozsudok Damn Pérignon sotva niečo objasnil. Rozsudok považuje za rozhodujúci úmysel poškodiť majiteľa ochrannej známky a neponecháva tak žiadny priestor pre všetky relevantné okolnosti konkrétneho prípadu. Nejasnosť teda pretrváva naďalej. Odpoveď v rozsudku Damn Pérignon sa okrem toho vzťahuje iba na umeleckú slobodu prejavu. Vzniká otázka, či pre politickú slobodu prejavu musia platiť iné kritériá.
18. Vzhľadom na význam zvažovania medzi slobodou prejavu a právom k ochrannej známke je podľa názoru vnútroštátneho súdu vhodné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky.
 19. Pritom je vhodné formulovať otázku otvorene. Súdny dvor nedávno vydal rozhodnutie týkajúce sa zvažovania ochrany osobných údajov a práva byť zabudnutý na jednej strane a práva na slobodu prejavu vrátane práva na informácie na strane druhej. Súdny dvor nadviazal na judikatúru ESLP a vnútroštátnemu súdu objasnil relevantné kritériá; otázkou ostáva, či tieto a/alebo iné kritériá platia aj v tomto prípade (pozri rozsudok Google [Odstránenie údajne nesprávneho obsahu], C-460/20, bod 20).
 20. V tomto prípade sa otázky týkajú výkladu článku 9 ods. 2 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001 a článku 10 ods. 2 písm. c) smernice (EÚ) 2015/2436. Pokiaľ ide

o výklad ustanovenia obsiahnutého v smernici (EÚ) 2015/2436 a (na vykonanie tejto smernice) v DBDV, Súdny dvor má výlučnú právomoc uskutočniť jednotný výklad, a to zo skutkového, ako aj z právneho hľadiska.

PRACOVNÝ DOKUMENT